

היליון מס' 1733 * ז' באדר תשס"א 2 במרץ 2001

שיעור בניהול - CASE STUDY

ציפור קטנה עפה לה לארצות החום,
כדי להסתתר מאימת החורף הקר.

הקור שהיה כה עז, הכריע את הציפור הקטנה
אשר נפלה וקפאה.

בעוד היא שוכבת על השלג הקר,
הגיעה פרה וחירבנה על ראשה.
נבהלה הציפור, אך החום שהציף את גופה
נעם לה וגרם לה אושר.
החלה הציפור לשירם

חתול שעבר במקרה במקום, הלך בעקבות השירה,
ראה את הציפור, ניקה מעליה את הזבל ואכל אותה.

מסקנות:

1. לא כל מי שמחרבן עליך - הוא האויב שלך.
2. לא כל מי שמוציא אותך מהזבל - הוא חבר שלך.
3. כשאתה נמצא בזבל - כדאי ששמור את הפה סגור.

מוגש בחיור ע"י א.נ.ת.
מסר: אורי שובל

בית כפר הנשיא

משתתף בצערם של חוה, ג'וני ושולמית וכל המשפחה עם מותו בשיבה טובה של מר אמיל פרנק

העמוד הפותח

שבוע טוב לכל קוראינו הנאמנים.
כפי שכבר ראינו, הלך לעולמו עוד אחד מרשימת אחרון המוהיקנים -
אמיל שלנו עזב אותנו לטובת עולם שכולו טוב, יהי זכרו ברוך ושיהיו לכולנו ולמשפחה בפרט רק
זכרונות יפים ממנו.

ועכשיו לתוכן העלון השבוע - ולא לפי סדר הופעת הכתבות - צפורה מפרסמת תגובה שקבלה לגבי
הגדרת נכסי החבר, תזכורות שונות לקראת חג הפורים המתקרב אלינו בשמחה, נטע מסבירה את
השאלונים לקראת חג הפסח וללן ו' בקשה לגבי בקבוקי שמן הזית.
הנרי ש' מפרסם נתונים מאירי עיניים לגבי ממוצע הגשמים במשק,
שולמית ל' עם עוד ספור מקסים - ארוך אך ממש מקסים, ולבסוף, בשביל הטעם הטוב כתבה על נער
הזהב שלנו בקנדה - שילו איילון ששוב קוצר הצלחה.

בשבוע שעבר, פורסמה כתבה + שיר שאותם כתבה שושנה שרקי.
שמה לא נזכר בסוף הכתבה ואנו מתנצלות.

אני מאחלת לכולכם קריאה נעימה ושבט קסומה
דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

4/3	קרני פוקס ירדן ינטיס
5/3	תמר וולפין שחף כהן-ישר (נכד-רחמני) תם קורן
6/3	ליאן וולר (נכדה-כהן) קורין הרמץ
7/3	איתן משיח (נכד-סינה) טל ושון שור (נכדים-ג'קסון)
8/3	מיכאל ארנברג דרור קולינס ענר ניצן (נכד) נעה אורן (נכדה-ריינס) ארבל בידק (נכד-אב) ליאת אפשטיין
9/3	מיכל גלוק קטי פרנקו ניצן אזורן (נכדה-שיינגזיכט) טבע-הילרי וולף (נכדה-ארנולד) אליהו מימרן (נכד-נמנוב)
10/3	פרנקי גליק

ימי נישואין

7/3	אליין ואלן איסטון
9/3	לירון וצחי סננס
10/3	גליה ויונתן טוביט

פרורים מהשולחן

- מחדר האוכל מוסרים שישנם לפחות 10 אנשים קבועים שמגיעים למועדון ל"ארוחת הבוקר" המוצעת שם. האווירה נהדרת, שקטה וכדאי לבוא.
- חוות הסוסים נפתחה ללא כל מאורע חריג. מי שמעוניין להזמין מקום לרכיבה - מוזמן להתקשר לקורין.
- צוות פורים עובד ועומל כדי להגיע לתוצאות מקסימליות לערב מהנה, כיפי, וכדאי.
- המטבח שלנו החל לספק אוכל למפעל "פרי הגליל" בחצור סיטי. עד כה - הולך נהדר. מקווים להמשיך עבודה פוריה, מהנה וכשרה - משפחת רוזנקרנץ "עלו למעלה" תהנו.
- קורין פותחת קפיטריה בלינה הכפרית בבית לשעבר של זהר וחן. המקום יוכל לאכלס כ-20 איש. החברים יזמנו לפתיחה החגיגית. תסמכו על קורין שיהיה כיבוד עשיר
- במועדון הזהב חשבו על דרך מאוד מקורית להרוויח כסף: 40 ש"ח בעבור שימוש בבית השימוש אצלם. גם קורין מוכנה לעסוקה הזו במלונן. אז מי שרוצה להזמין מקום - שיקום!
- ילדי כתות א'-ו', יצאו לערב מהנה לרגל יום תל חי שהתקיים היום שלישי. אין לנו מידע, כי בזמן כתיבת שורות אלו - הם עדיין מבלים. מהורים מעטים נמסר שהילדים נהנים, יש להם

- פעילות מגוונת הכוללת בין היתר הכנת פיתות על הטבון, סיפורים, משחקים ועוד.
- לן וליבי נסעים לאוסטרליה. תהנו ואל תשכחו לחזור.
- אזדי אגם וזהר דבולט יצאו ל-10 ימים ביפן לנינג'יצו.
- תמסרו ד"ש למירית קוניגיס.
- פתיחת הסאונה החגיגית עברה בשלום, ללא פציעות, כוויות ושריטות. אומרים שהיה ממש ממש ממש נחמד. ומי שלא היה - הפסיד. איילון מ' וארי ט' הכינו עוגה וזכו במקום הראשון.
- אתם עדיין מוזמנים לראות ולהנות. מחיר הכניסה - עוגה!
- מרב, אנדי ודורון יוצאים לשבוע נופש באנגליה. תהנו ותתאווורו.
- לאבוקדו - מזג האוויר הסגרירי הזיק! לא מצאתי את דני, אבל נאמר לי שהרבה פרי נשר על האדמה והעצים במצב נוראי. מקווים שלא היה יותר מידי נזק.
- בחוות הסוסים פותחים קפיטריה. שוב קורין. קורין מככבת ב"פרורים" השבוע הרבה. פרטים נוספים יפורסמו כשיהיה מה לפרסם.

שבת שלום לכולם ופורים שמח - **אבלין** (בעזרת קורין)

**את הפרורים לשבוע הבא,
יאספו עבורנו
שבי וציונה מזרחי
אנא, ספרו להם את שבליבכם
וגלו להם את סודותיכם
כדי שהם יגלו לנו**

פסח

הלו! הלו!
חילקתי שאלונים לליל הסדר.
בכדי למנוע בעיות, על כל חבר לענות:
מלבד פרטים על המשפחה, אורחים וכו', אני חייבת
לדעת אם משהו נוסע, אוכל בבית או מגיע ללא אורחים.
אני סווגרת את הרשימה בתאריך 25.3.01 בשעה 12:00. נכון - יש עוד כמה שבועות, אבל כדי
להגיע למצב שמקסימום חברים יהיו מרצים, רצוי שתתחילו לבדוק ולהתעניין במשפחה ובאורחים.
מחיר הארוחה יפורסם בקרוב. עם שיתוף פעולה - הכל יהיה בסדר.

להשתמע - **נטע** - ת.ד: 90.

שמן זית

תודה לכל החברים שמביאים לי את הבקבוקים.
בהעדרי מארץ הקודש, אני מבקש להחזיק בבית את הבקבוקים
עד לחזרתנו. במרכולית יש מלאי של שמן זית לבריאותכם.

כל טוב ולהתראות - לו.ו.

נזכור את יקירנו

ט' באדר תשנ"ה (1995) - גיא המאירי
 י' באדר תשל"ח (1978) - ארנון שוורצמן
 י"ד באדר תשמ"ט (1989) - איזי דיבון
 ט"ו באדר תש"ס (2000) - גבי ליליאן הורוביץ

פורים - פורים

כן, כן - זה מתקרב בצעדי ענק.
 ביום שישי הבא
 התכוננו למסיבה
 תחפושות הכינו
 לעולם הבא
 הכניסה - דרך מינהרת טיפול נמרץ

להתראות - צוות פורים

מידבור הארץ?

בזמן האחרון, הופיעו בעיתונות מספר מאמרים בנושא השינויים האקלימיים, המתרחשים בארץ ובעולם. הטענה היא שכמויות הגשמים מתמעטות לאורך השנים, וכתוצאה מכך מתחילה תופעת מידבור (מלשון מדבר). מכיוון שתהליכים אלה אינם מתרחשים תוך שנה-שנתיים, אלא בהדרגה ולאורך שנים רבות, החלטתי מתוך סקרנות, לבדוק את המצב בכפר הנשיא.
 את 50 השנים בהן קיים אצלינו רישום גשמים, חלקתי לקבוצות של עשר שנים כדלהלן, וחישבתי את הכמות השנתית הממוצעת לכל קבוצה. אלה הם הממצאים:

ממוצע שנתי (מ"מ):

השנים

51-60	514
61-70	571
71-80	530
81-90	509
91-00	549

מתוך מספרים אלה, לא ניתן לראות מגמה ברורה של התמעטות גשמים לטווח ארוך.
נקודה שהאחראי להורדת הגשמים, לא ישים לנו רגל

הנרי שפרונג

הגדרת נכסי החבר - הצעות לאסיפה

לפני כשבועיים פירסמתי הזמנה לחברים להגיש הצעות למטפל בנושא הנ"ל הצעות בנידון.
קיבלתי הצעה בלתי חתומה, האומרת כך:
"קיבוץ - אגודה להתיישבות שהיא ישוב נפרד, המאורגנת על יסודות של בעלות הכלל בקניין, של
עבודה עצמית ושל שיויון ושיתוף בייצור, בצריכה ובחינוך.
קיבוץ רשאי לכלול בתקנון הוראות המאפשרות לחבר האגודה להחזיק רכוש פרטי (נכסים) ולקבל
אמצעי צריכה בהתחשב גם בויתקו ו/או תרומתו."

והרי תשובתי:
מה שאנו עושים (או מתכוונים לעשות) היום, הוא לגבש הגדרות הקובעות מה הם נכסי החבר.
הגדרות אלה, לאחר שיובאו לאספה ויעברו הצבעה בקלפי, תיהפכנה לחלק מהתקנון.

ההצעה עצמה יכולה להיות מצינת, אך הזמן להכנסת תיקונים בתקנון עבר. התיקונים נדונו
במספר אספות, עברו בהצבעה וכבר הועברו לרשם האגודות השיתופיות לשם קבלת אישורו.

ציפורה

מחדר האוכל

להזכירכם - עקב ההכנות לערב פורים, ביום שישי 9.3.01,
לא יוגשו ארוחות צהריים וערב.
אנא התארגנו בהתאם.

צוות מחדר האוכל

פינת העישון ותוצאותיה

לפני מספר שבועות, פרסמנו כתבה מאת אדם בן-חנך. להלן כתבת תגובה מתוך "השבוע בעמק" - עלון ב"ס עמק החולה:

מהעלון הקודם:
"... ולכן המדינה כמעט התמוטטה בגין תלמיד שרצה לעשן בפינה..."

מפני שהתלמיד רצה לעשן ולא היתה פינת עישון
הוא עישן בסתר בין השיחים

מפני שהתלמיד עישן בסתר
נדלקו מספר שיחים יבשים

בגלל שנדלקו מספר שיחים יבשים
הוחלט לאתר את קבוצת המעשנים

בגלל ההחלטה שאוסרת עישון
התנדבו מורים רבים ליחידת הביטחון הבית ספרית

מול יחידת-הביטחון הבית-ספרית
קמה מחתרת של תלמידים מעשנים

המתח של משחק "השוטרים והגנבים"
גרם לעלייה במספר המעשנים בקרב תלמידים ומורים

העישון המוגבר גרם לנזק בריאותי
שבעקבותיו התפטרו מורים ומורות, ועזבו את
ביה"ס תלמידים רבים

בגלל פינה שלא היתה
הלך ב"ס שלם!

הובא לדפוס ע"י צרחן פינת העישון

נער הזהב מכה שנית

באליפות ה-ACC שנערכה בתאריכים 22-24 באוניברסיטת ווירג'יניה, שחה שילו איילון, המתאמן באוניברסיטת ג'ורג'יה טק, את משחה ה-1650 יארד בזמן של 14:58:27 דקות, המהווה שיפור של כ-20 שניות משיאו האישי ושיא המכללה ומקנה לו כרטיס השתתפות אוטומטי באליפות ה-NCAA. ההישג טוב יותר בכ-7 שניות ממינימום הכניסה לאליפות שהוא 15:06:92.
עוד השיג איילון תוצאות של 4:23:45 ב-500 יארד ו-3:53:35 ב-400 יארד מ"א, כאשר התוצאות מהוות שיפור שיאיו האישיים ושיא מכללה ומקנות לו את הזכות להשתתף גם במשחים אלו באליפות ה-NACC שתתקיים ב-22-24 במרץ בטקסס.
שילו מדורג שביעי וישתתף בגמר א' באליפות המכללות.
בקיץ נוסע לאליפות העולם ביפן.
כל הכבוד!!!

תרבות

ערב תרבות במועדון החברים
בליל שבת 2.3.01 בשעה 20:30
הרצאה של שרה דבולט
"קריאה פמיניסטית של התנ"ך"
האם כל הנשים היו חזקות ושלטו בגברים?
בואו לשמוע!

אחשוורוש

בבוקר פורים, התעורר מוני מתוך חלום שכולו כינה, אל תיפוף גשם טורדני.
לו היה שואל את עצמו בעניין, הרי היה נשאר קבור בשמיכות ולא קם יותר לעולם. אולם גופו,
המורגל לקימה בשש בבוקר, התיישב, בעיניים עצומות, נעמד על רגליים ארוכות, שנגררו יחפות
על הריצפה הקרה אל חדר השרותים שבמסדרון, בו נשען על הקיר בעודו מקציף את מי האסלה. הוא
נאנח, כשניגש אל הכיור המוכתם, ופקח את עיניו לראשונה מול הראי הסדוק. כשראה את עיניו
ניבטות הלם בו הכאב: "ג'ני נסעה ולא תחזור." בתנועות מורגלות צחצח את שיניו ושטף את
פניו במים הקרים, כשרטינה מרגרת בחזהו ומכרכמת את פניו היפים.
בדרכו אל הרמפה של המטבח, הקפיד לחבוש את כובע המעיל, כדי שלא ייתקל בעיני האנשים.

הוא דחף את שער פינת החי בכתפו ונכנס פנימה, כשהוא נושא את הארגז המלא בלחם ושאריות
ירקות, שאסף מהרמפה. השער נסגר אחריו בשתי דפיקות מצלצלות. שקט חריג קידם את פניו.
כשהגיע למרכז החצר ראה את עשרות הגושים הלבנים, הדוממים, פזורים על פני הדשא ובבוק. מוני
הפיל את הארגז וסקר רגע ארוך את גיא השחיטה. אחר כך הביט על החצרות שבהקו משלוליות בוק.
האתון והפוני עמדו כאשמות מתחת לסככה. הוא התקרב אל חצר האתון שיצאה אליו לאיטה והגישה
לו את ראשה. הוא טפח לה בחיבה על מצחה, ליטף את אוזניה ואמר, "אז לאן תלכי? מה נעשה
איתך? כשהבן זונה יסגור לנו עכשיו את המקום?" ואז פסע בצעדים ארוכים אל המתבן הקטן, אסף
משם שק יוטה מאובק וניגש ללקט את פגרי האוזים.
כעבור שעה, כשהגיעו הילדים, חלקם מחופשים מתחת למעיל העבודה, ישב ושתי קפה במחסן ואמר
להם ללא חיבה, "מה זה, אתם מתכוונים ללכלך את התחפושות? יאללה, היום אין הנחות, ואין
ימוני תאכיל בשבילי." היום אני עצבני.
אחת הקטנות שאלה, "למה אתה עצב?" מוני הניע בראשו וסימן בידו שתלך. "זה בגלל שהשועל שוב
טרף את האוזים?" התעקשה הקטנה, והוא הניד בידו ושתק.

הגשם פסק. השמיים היו אפורים. פתאום נקרע השקט על ידי צפירות מכנית בהוללות. "זה ז'ורז',
זה ז'ורז'!", קראו הילדים ורצו לשער. מוני קם, בחוסר חשק וצעק "היי, תחזור לעבוד, נדב,
תכניס אותו וכל היתר תחזור לעבודה." אבל הילדים היו כבר רחוקים. המרצדס הישנה, הירקרקת
בעלת פסי הזהב הדהים, נכנסה פנימה בנסיעה איטית. ידו השעירה של ז'ורז' הונפה מהחלון,
צמיד הזהב שעליה קופץ לקצב מרש החתונות, שהרעים בקולו. הוא הקפיץ את לבו של מוני,
כשעצר, במרחק סנטימטר, משובר היונים. "תתחדש על השובך, מה, אתה לא סומך עלי?" גער בו,
במבטא ערבי, מנצנץ שן זהב, בעודו שולף את גופו הענק מהמכנית. "אתה יודע שז'ורז' לא עשה
נדקים. ז'ורז' רק מביא דברים טובים" וחבט על כתפו של מוני. "בטח, בטח" מלמל מוני, "לי
אתה לא צריך למכור סיפורים." "אהו" אמר ז'ורז', מרים מול מוני אצבע ענקית ופוקח עיניים
שחורות, "מה הדיבורים האלה? אני רואה שקמת היום על צד שמאל. טוב שלא כל יום פורים", צחק
והוסיף, כשהוא מחבק את כתפיו של מוני, "בוא נשתה קפה ואז תבוא לראות מה שהבאתי לך".

הילדים הצטופפו ליד חלון הבגז' של המכונית, שהיה מכוסה בוילון וניסו להציץ פנימה. פעם הוציא משם חמור ופעם בכרת גמל גדולת עיניים, ותמיד שפע של עופות צבעוניים וחזירי ים ואדיים. ז'ורז' ניהש אליהם ושאל, "ילדים, סבלנות! קודם ז'ורז' צריך לשתות קצת קפה ולנוח ואז יבואו ההפתעות. בינתיים קחו קצת תרנגולות" והוציא, מעשה קסמים, סוכריות שקדים מצופות מאחורי אזנו וחילק לילדים הצוהלים.

"תגיד, מתי תתארגן פה כמו בן אדם?" שאל ז'ורז', לאחר שמשך להימה מהקפה השחור, והוציא סיגריות מכיס חולצתו והגיש למוני. מוני רק הניד את ידו ואמר, "בוא נתחיל. עוד מעט יגיעו המטפלות עם הילדים הקטנים ויתחילו לשאול שאלות. בוא נגמור עם זה. ותדע, שאין לי ממש איך לשלם לך". ז'ורז' כיבה את הסיגריה במעיכה על הרצפה ואמר, "היום, הבאתי לך משהו מיוחד. נדיר ביותר. ועזוב את התשלום. תשלם כשיהיה".

מבגז' המכונית פרץ ניחוח חם של זבל ואריגים לחים. היו שם, כרגיל, ערימה של תיקים ארוגים, שני אוכפי חמורים, אוכף עור אנגלי משובח וכלוב ובו מספר פסיונים מרוטים. "מה מיוחד?" שאל מוני. ז'ורז' משך אליו קופסת קרטון ופתח אותה. בפנים היה מונח גוזל גדול, מוזר בהחלט. עיניו של מוני ניצתו, "מה, הבאת גוזל של נשר? איפה, איך?" הגוזל, שנבהל מהאור ניסה בגמלוניות להסתתר בפינת הקופסה. מוני הרים אותו ופניו לבשו הבעה של פליאה ומיאוס "מה זה?" צעק.

ז'ורז' כחכת, "זה אולי מין צב, אני חושב. הוא הגיע בתור ביצה עם משלוח מאפריקה. הביצה הייתה קצת... הייתה לה קליפה רכה, כמו עור של טמבור, וככה. זה מה שיצא". מוני בחן את הגוזל בעיון. היה לו גוף וורוד, חסר נוצות וכנפיים. מקורו דמה לפה ברווז מוארך עם שיניים קטנטנות, צווארו היה ארוך וגמיש וקצה גופו נמשך לכעין זנב מחודד. מוני הזדעזע, כשראה זוג רגליים נוסף על חזהו של היצור. הילדים נדחקו סביבו, פוערים פה, ומיד ברחו בצריחות אימה.

מוני נשא את היצור אל המחסן והניחו במתקן החימום של האפרוחים. ז'ורז' המהם משהו, הניע את המכונית ובפליטת עשן שחור שעט מהמקום. אילו לא היה מוני שקוע כל כך ביצור החדש, היתה הסתלקותו הנחפזת, מעוררת בו חשד. מוני חייך אל הילדים, שהקיפו אותו ואמר ברכות, "יאללה תסיימו להאכיל ואז תבואו פה ונחליט על שם למתוק הזה".

הם בחרו, לא בלי ויכוח, בשם אחשוורוש. בארוחת הבוקר התלבט מוני אם לגשת לברכה, המורה לביולוגיה ולספר לה, שכן, היא יושבה בחברת משה בעלה, מרכז המשק, ממנו ניסה מוני להימנע. לבסוף, בדרכו אל מכונת שטיפת הכלים ניהש אליה, נמנע מלהביט לעבר בעלה, ובקש, שתבוא לראות והיא, נלהבת, התלוותה אליו. החיה ישנה כשראשה נח בכלי המים. האפרוחים ציצו ודלגו סביבה. כלי התערובת היה ריק. מוני הרים אותה בעדינות ואמר, "היי. אני בטוח שהיא גדלה מאז שראיתי אותה". ברכה בחנה את היצור בריכוז ואז שפשפה את פניה ואמרה, "תשמע, אני לא בטוחה, אבל זה בטח לא עוף". הבטיחה שתתקשר לפרופסור מומחה.

בינתיים נעשה חמים. מוני הוציא לחצר את האמבט. היצור נשכב כשבטנו הלבנה כלפי מעלה, מול השמש, רגליו רפויות, וצווארו מונח כנחש וורוד. אחרי ארוחת הצהרים כבר מילא היצור את כל האמבט.

פינת החי, הריקה בדרך כלל בשעה זו, המתה ממבקרים: הגיעו כל ילדי הגנים ובית הספר, שהציצו ביצור ואז סתם השתעשעו ורכבו על האתון הסבלנית. הגיעו גם חלק מחברי המשק הצעירים, שצקצקו בלשונם ואמרו, "מוני, מוני, איזה תרגיל אתה עושה לנו עכשיו?" ו"מה, עוד לא סגרו פה את המקום?" ו"מוני, אתה לא יכול לעשות משהו עם כל הג'יפה הזאת בחצרות?".

מוני היה מוטרד ממהירות גדילתה של החיה ומכמות התערובת והחציר שהיא בלעה. הוא בקש מהילדים לפזר קש בביתן האוודים שנטרפו, הניח שם קערת מים גדולה, תיקן את הרשתות וחיבר את הדלת. שתי ילדות מכיתה וו הביאו שלט עליו רשמו, "ארמונו של אחשוורוש", באותיות גדולות ומקושטות ומוני תלה אותו בפתח הבית.

בשעות אחר הצהרים, כשהועבר אחשוורוש למקומו החדש, כבר היה כבד כל כך, שמוני בקושי נשא אותו. הילדים ליוו אותו בשירה ושרו:

"אני אחשוורוש

בלי כתר על הראש,

כולם יודעים מי הביא אותי,

זה ז'ורז' הערבי".

החיה נעמדה על הקש הנקי ואז פסעה, מתנדנדת, גוררת את זנבה הקטן. היא הקיפה את החדר לאורך הקיר ובחרה את הפינה ליד כלי המים. שם נשכבה ועצמה את עיניה הגדולות. למחרת היה מוני טרוד כל כך סביב הטיפול בחיה ובנסיונות להגן עליה מפני סקרנותם של

האנשים, עד שלא שם לב, שלא הרבה בג'ני אפילו פעם אחת. השמועה על החיה הביאה למקום מאות מבקרים, שנהנו מהשמש החורפית. ראשית הגיעו המטפלות עם הילדים, בהמשך, הרבה חברים והשכירים שעובדים במיפעל. אחר כך הפועלים הערבים שבונים את השכונה החדשה. אחרי הצהרים הגיעו מהקיבוצים בסביבה, מראש פינה מחצור ומטובא. לפנות ערב הגיעו מספר חרדים מצפת, שלאחר דיון, עמדו והתנדנדו בתפילה מיוחדת.

שני פרופסורים שהגיעו מתל אביב, יחד עם ברכה, בחנו את החיה באריכות. הם עיינו בספריהם, החליפו ביניהם מילים מסובכות ולבסוף אחד מהם, זקן, חבוש מגבעת אוסטריית, הכריז במיבטא גרמני, ש"זה, כנראה, שייך להדרוזאורים, או דינוזאור מסוג מקור ברווז. יתכן וזהו שנטונגוזאורוס שיכול להגיע לאורך של 15 מטר, שחי בתקופת היורה לפני כמאה וחמישים מליון שנה, בתקופת הזוחלים הגדולים. הוא אהב להיות בביצות וניזון ממזון צמחוני. אתם צריכים לתת לו הרבה ירק ומים".

מוני שלח את הילדים לקצוץ עשבים ואספסת, אך התלהבותם של אלה פגה אחרי יום. כשהגיע מרכז המשק בצהריי היום השלישי, היה מוני עסוק בריקון שק העשבים השמיני שקצץ באותו הבוקר, על ראשה של הגרגרנית, שפיה לא פסק מללעס, כשעיניה עצומות, ומיץ ירוק נוזל מצידו פיה המוארך. היא כבר היתה בגודל של עגל. "תשמע" אמר מוני במצוקה, "אני מצטער. כנראה שלא נצליח להגיע למאזן. הייתה פה טריפה וכל האווזים שהתכוונתי למכור פשוטם". "היי, תרגע, מי רוצה לסגור פה? מי מדבר על זה בכלל", אמר המרכז בלבביות, כשהוא מניח את ידו על כתפו של הבחור, "בוא, בוא רגע", משר אותו הצידה. "אתה רואה מה קורה פה? תרים את העיניים שלך, תסתכל!". מוני הביט אל עבר מאות האנשים, שנכנסו ויצאו ומילאו את שטח הפינה הקטנה. "אתה יודע איזה שיירות יש? איזה פקקי תנועה? חביבי, אני חושב שניצלנו". למחרת הופיע שלט ענק על הכביש הראשי בצומת לקיבוק. היה בו ציור של דינוזאור ורשום "דינוזאור אמיתי - חמש דקות נסיעה, בקיבוק עין-רום". דחפור סיקל את השדה שמאחורי פינת החי והכשיר אותו כמגרש חניה. אחד מהחברים הוותיקים הגיע בבוקר עם שלחן מתקפל וקופה ניידת וגבה חמישה שקלים מכל מבקר. צוות הנוי פשט על הפינה ותוך שעותיים פרחו ערוגות פרחים ליד השער. קבלן עפר שפך כמה משאיות כורכר על הבוק והדק במכבש והחצרות הפכו למשטחים צהובים ונקיים.

הצמיחה המהירה של החיה הטרידה את מוני. הוא חשש פן תרעב או תחלה. היה מבקר אותה גם בלילה, ובוחן את גופה הדומם.

מוני כמעט ולא שעה אל הבחורות, שהמו סביבו כעדת דבורים סביב שיח מלא צוף. אחרי ארוחת הערב היה מרשה למי מהן ללוות אותו לחדרו, לסדר, לנקות, ולענה אותו. אך בבוקר נשתכחה ממנו. אומרים, שאין מקום בלב, ליותר מאהבה אחת גדולה. באפריל חזרה ג'ני לפתע לקבוק.

"ראיתי אותך בטלוויזיה, באוהי, ופתאום נרא התגעגעתי. הבנתי שאני אוהבת אותך, שאני לא יכולה בלעדך", אמרה לו, נצמדת אל גופו הארוך והוא נשק קלות על שפתיה ואמר, "את יכולה להישאר. אבל שתדעי, אני די עסוק".

אחשוורוש, שהועבר בינתיים לפארק מיוחד שנבנה עבורו, במגרש הכדורגל הישן, העביר את יומו ברביצה האהובה עליו: שרוע על גבו, רגליו הגרומות רפויות ובטנו העצומה, שגובהה היה כבר כשני מטר וארכה כשישה, נראית כלויתן מת, וראשו האבטיחי, מונח שמוט בברכת המים. לא פעם היה מוני נבהל במוצאו את אחשוורוש כך, והיה דוקר אותו במקל של מגרפה כדי לוודא שהוא חי. לאחר שהחיה זזה, היה מוני, לעתים, ממשיך לנעוץ בה את המקל ומסנן מבין שיניו בזעם עצום, "איזו מין בהמה אתה. אגואיסט, מפגר. תן כבר משהו". גם האורחים הרבים שהמשיכו לפקוד את הפארק היו מתאכזבים בראותם את היצור רבוק ללא תנועה, וגם הם היו משליכים עליו חפצים ואבנים ומנסים לדקור ולכן מוני השתדל להיות נוכח במקום בכל שעות הפתיחה.

בקיץ החל אחשוורוש לפצוח ברקוד גמלוני תוך שהיה מניע את צווארו בתנועות גליות ואז מלפף אותו סביב עמוד התאורה שבחצרו. הפרופסור, שהיה מגיע בסדירות, אחת לחודש, פירש במבטאו, ש"החיה הגיעה, כנראה, לבגרות מינית. זה רקוד ייחום שלה. לפי עניות דעתי, על פי הפרופורציות בין רוחב הגוף והזנב הרי, שזו נקבה" והוסיף בניצוץ שובב, "אני חושב, שהיא קצת בודדה".

היות אחשוורוש נקבה מילא את לבו של מוני ברגש שלא ידע לפרשו. ג'ני, שהייתה בהריון, נהגה להצטרף אליו בשעות אחר הצהרים החמות והם היו מתיזים מצינור

ארוך על החיה ועל עצמם, ומשתעשעים. היא השלימה בכאב עם העובדה שהיא מספר שניים בחייו של בן זוגה, והייתה מנחמת את עצמה, שככה, הם הכי מאושרים שהם יכולים להיות ואולי, כשהיה להם ילד

עלה רעיון בליבו של מוני, שאחשוורוש זקוקה למרחבים. הוא הצליח לתפוס את מרכז-המשק באחת מהפוגות נסיעותיו, שכן, המרכז הקדיש כעת את כל זמנו לטיסות דחופות ברחבי העולם, לניהול משאים ומתנים עם גני חיות וארגונים. למעשה, הוא כבר סגר עם חברת דיסני לאנד, תמורת סכום של מיליארדי דולרים, שחלקם כבר זרם כמקדמה לקופת הקיבוץ.

עברו כמה ימים עד שגילתה אחשוורוש את המעבר אל החופש. לאושרו של מוני היא התחילה מיד לאכול, כשצווארה נע מצד לצד כמכסחת. אכלה הכל: קוצים וצמחי עירית יבשים ועץ שיזף דוקרני. אחרי שבועיים חוסלה כל הצמחיה והמקום נראה כמשטח עפר רמוס, אך החיה המשיכה לשוטט. בעקב נטתה אל הפינה המזרחית ועמדה שם בצוואר זקוף ונחיריים רוטטים, כשראשה מופנה לכיוון ים הכנרת.

יום לפני ראש השנה הגיע ז'ורז', בשעת בוקר מוקדמת. הוא ניגש למוני, שעמד כהרגלו וסקר בדאגה את אחשוורוש ואמר, "מה קרה פה? מה זה?" מוני הביט בו, מופתע, "זה אתה הבאת. הביצה שהבאת לי בפורים. מה. לא מצאו אותך העיתונאים? הייתי בטוח שירדפו אחריך". ז'ורז' חירחר בצחוק, "טוב. הייתי באפריקה. אז, מה? חחח חחח, אתה חושב שאתה יכול לשלם לי בשביל הביצה הזאת עכשיו? חחח חח". לאחר שנרגע הוסיף, "תגיד, כמה אתה רוצה בשבילה?" "דבר עם מרכז-המשק, תגיד, יש לך עוד כאלה? היא צריכה חבר". ז'ורז' אמר - "בוא, בוא. נלך לשתות קפה. יש לי משהו להראות לך". הם ניגשו למשרד המרווח והממוזג. לאחר ששתו ועישנו, אמר ז'ורז', "תראה". הוציא מכיסו האחורי שקית בד מלוכלכת ושפך על כף ידו מספר אבני חצץ אפורות. אתה יודע מה זה?" שאל, והוסיף מיד, "יהלומים!". הוא נשען לאחור ושוב געה בצחוק, "אז למי יש זמן ללכת לחפש לחברה השמנה הזאת שלך חבר?"

מוקדם בבוקר אחד, מיד לאחר טפטוף הגשם הראשון, שמילא את האוויר בניחוח ערב, נולד התינוק. מוני ישב על מיטת היולדות ליד ג'ני הגיעה, אחז את העולל העירום בידיו הגדולות וסקר את גופו. נהרה פשטה על פניו.

באותו היום היא נעלמה. מוני קילל, מתוך הרגל ישן, את השכנים הבדווים. הגדר בפינה המזרחית הייתה רמוסה ועמודי הברזל כפופים. מוני רק לאורך הסימנים, שנמשכו דרך השדה הצהוב, על גבי שרידי בריכות החימצון, דרך הואדי, לכיוון הירדן. כמו בדחפור נדחפו אבני הבזלת הכבדות והותירו שביל שג'יפ יכל לנסוע בו. שני רועים בדווים הצביעו לכיוון הכינרת ולעלעו בהתרגשות, "היי רחה, היי רחה הון". המשטרה והמינהל ערכו חיפושים נרחבים אך היא לא נמצאה.

שלומית ליפשיץ

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

<http://www.kfar-hanassi.org.il>

"There is always one more imbecile than you counted on."